

Före sekelskiftet använde de mindre jordbrukarna sig ofta av korna som dragare. Att hålla häst och ko på de små egnahemmen var oekonomiskt varför korna i regel användes både för vägkörslor och åkerbruk. Inom Ö. Sallerups sn var många som lade oket på korna när man hade ärende till kvarnen eller när det gällde väglagning. Det hade i många fall sina sidor att köra med korna isynnerhet när det gällde att komma undan för myndighetspersoner vilka gärna visade sin makt. Den stackaren som inte höll undan för kommissarien som färdades vägen fram fick höra ett rytande. (Ser Ni inte att vägen är smal och jag som kronans man ska fram!) (Jo, Jaha ja både hör och ser vem de e, men vägen blir ju säkert inte breare för de.) Den gamle ringaren Anders Jönsson som ägde och brukade fastigheten "Paradiset" (ett litet torp väster om prästgården i Sallerup) hade ingen annan väg från torpet ut till allmän väg än över den steniga fäladen vid prästadammen. Han hade korna som dragare och tack vare deras saktmodighet kunde han färdas över stock och sten. Någon riktig väg fanns inte.

Till kvarnen i Pärup kom Per Nilsson Sjögren från Tattarp körande med korna och likaledes Mårten Månsson från södra Pärup som Ståtade med Broga o Blomma, ett förnämligt par.

Mårten Månsson i Pärup, en tålmodig drillande bleking, som jämte hustrun Sissa var ägare till det förnämliga paret Broga o Blomma, beredde sina tegar för potatissättning. Mårten fårade upp och Sissa placerade knölna i fåran med (märk väl) en träskos längd mellan varje knöl. En förbipasserande som antagligen inte begrep sig ett smack på jordbruk tyckte det gick för sakta, fick till svar utav Mårten. (ja så ja e lite lader o korna lianöjda, o därför går de inte så fort.)

Men Mårten o Sissa hade otur med sina kor liksom alla andra jordbrukare. En kväll på vårkanten visade Blomma tecken till att hon inte var riktigt frisk. Wille inte äta och inte fick Sissa stävan så full som vanligt. Wad var nu att göra. Cigaria och en halva bier fanns att tillgå även som "Divelsträck". Där senare badades på både här o där och Cigarian blandad med bier i den ändan där det lämpade sig bäst. Inget hjälpte. Mårten o Sissa konfererade och kom till resultatet att det ingalunda kunde löna sig att köra med Broga ensam för att hämta veterinär Falk i Hörby, utan Mårten gav order åt sin äkta hälft att fortast möjligt uppsöka en hjälpsam bonde som med en lättfotad häst kunde bistå dem i denna svåra situation. Jojomen, det dröjde inte så länge förrän man knackade på i Råbygatan i Hörby och med Falken i kärran bar det iväg till Pärup för att trösta paret Mårten o Sissa. Vad för medikamenter har nu Blomma fått frågade veterinären. Jo, ja hade en halva bier o så den Cigarian som blev över när Sissa lagade eftermiddagskaffet o de tvelna ja i na.

A så Divelsträcket sa Sissa, de glömde du ju.

Ja de va sant, de bada vi på både här o där o de e ju en medecin som hjälper till o med för tannavark. Ja, sa doktorn, Ni har gjort vad Ni kunde, men nu försöker vi med ett litet pulver också.

Mårten betalade, Falk tackade, o Blomma överlevde.